

ТЕРЕН

Україна

число 1 (24), зима - весна 2009

Газета української молоді

Теми номера:

Віталій Бенчак:
“Герої Срібної
Землі живуть у
наших серцях”

стор.3

**Сергій
Пархоменко-
Багрянний:**
“Чекаємо на
другі Крути?”

стор.3, 5

**Ярослав
Сватко:**
“Ідея та місія
ОУН”

стор. 4, 6

Ярослав Фурс:
“Майбутнє
України – в
руках молоді!”

стор.5

Андрій Левус:
“Наша
Революція
триває!”

стор.6

**Гурби-
Антонівці знову
оголошують мобі-
лізацію!!!**

стор.7

За нами майбутнє! V Всеукраїнський Збір Молодіжного Націоналістичного Конгресу

7 лютого 2009 року поблизу міста Суми відбувся V Всеукраїнський Збір Молодіжного Націоналістичного Конгресу. Розпочався він з урочистого відкриття гімном ОУН та привітальними виступами гостей. Серед них були Анатолій Семенюк і Тарас Рондзістий – представники Центру Національного Відродження імені Степана Бандери, Віктор Рог – почесний член МНК, Олександр Солонтай – голова Ради Старійшин ВМГО «Фундація регіональних ініціатив (ФРІ)», Андрій Шекета - керівник Виконавчого Секретаріату ВМГО „Батьківщина молода”, Сергій Бутенко – голова Секретаріату Молодого Народного Руху та інші. Також прозвучали привітання від голови Проводу ОУН Андрія Гайдамахи, народного депутата Андрія Парубія та директора Української Інформаційної Служби у Великій Британії Миколи Матвійського.

«Дорогі учасники Зборів! На вас, як на молодь, яка готується до дорослого, професійного та громадсько-політичного життя в Україні, лежить велика місія – освоїти все позитивне, що його створили й надбали ваші великі попередники. Але водночас вам доведеться невдовзі творити нове і величне завтра. Ваші молоді роки і ваш ідеалізм – це прекрасна нагода для того, щоб виробити чіткий національний світогляд, сформувати суспільний характер і гартувати свою волю. Усе це - потрібне для успішної діяльності у вашому дорослому житті і для нашої ще молодшої держави. Наша недавня історія дає прекрасні приклади Героїв, борців і творців, які поклали надійну основу, на якій ми і ви маємо вибудувати струнку державну будівлю.

Ми живемо у складному і непростою часі. Світом лихоманить криза, яка докорінно розхитує традиційні фінансово-економічні механізми, під нашим боком знову виростає загрозлива імперська потуга, а у власній державній хаті політична влада не показує найкращих зразків діяльності, які могли б гарантувати стабільний розвиток і процвітання. З цього приводу пригадуються мені слова світлої пам'яті Провідника Ярослава Стецька, який закликав молодь завжди прагнути до великого, до героїчного, до постійного творчого неспокою...», - зазначив у своєму привіті лідер ОУН Андрій Гайдамаха.

Далі Збір продовжився звітами Голови МНК Ярослава Іляша, Голови Секретаріату Рустамі Якименка та Голови Ради Честі Ярослава Фурса. Варто відмітити, що у звітах було виголошено не тільки здобутки організації за останню каденцію керівництва, а і був проведений критичний аналіз роботи організації загалом та окреслено ряд стратегічних завдань, які стоять перед МНК на поточний період.

«Цей етап став своєрідним випробуванням для організації на нашу дієвість, конкурентоздатність і авторитет організації. І ми вдало витримали цей іспит. Саме досвід і правильність вибору шляху нашої організації дозволив нам не тільки вистояти і зайняти гідне місце в громадському русі, а й виконувати усі стратегічні завдання. Це попри те, що останніми роками умови для роботи МНК ставали все складнішими і важчими. І тому, зважаючи на молоде покоління керівників нашої організації, я з оптимізмом

Регіональних Ініціатив, НСОУ "Пласт", "Українська молодь - Христові", Гендерна Асоціація Консультантів та Інформації (ГАКІ) та ін. Учасниці конференції розглянули актуальні питання гендерної політики, обговорили минуле та майбутнє українського жіночого руху. В своїх доповідях юначки висвітлили маловідомі аспекти діяльності жіноцтва в УПА, познайомили присутніх з історією жіночої преси в Україні, біографіями провідних діячок визвольних змагань тощо. Не оминули увагою і світові тенденції розвитку феміністичного руху.

З вітальним словом до учасниць конференції звернулася Наталія Осьмак, член Правління Всеукраїнської Ліги Українських Жінок, донька президента Української Головної Визвольної Ради Кирила Осьмака. Пані Наталія зазначила, що на молоде покоління активних українок покладаються великі надії. Саме на жінку, матір, берегиню роду, покладена місія стати символом відродження української нації.

Учасниці конференції поклали квіти до пам'ятного знаку у Бабиному Яру, де у 1942 році була розстріляна відома поетеса і діячка ОУН Олена Теліга.

У висліді конференції була видана збірка "Лінія найбільшого опору" про життя та діяльність визначних діячок національно-визвольного руху України.

дивлюся в майбутнє», - зазначив Ярослав Іляш.

Наступною точкою програми Збору було обрання Центрального Проводу МНК. На посаду голови організації було одноголосно обрано на другий термін Ярослава Іляша. Його заступниками стали Іван Кішка (Київ) і Сергій Кузан (Харків). Також до складу проводу увійшли Наталка Лучанинова (Суми), Богдан Яремко (Тернопіль), Максим Балабко (Київ), Андрій Бень (Львів), Катерина Аврамчук (Київ) та Якименко Рустамі (Київ), який одночасно обіймає і посаду Голови Секретаріату МНК. Головою Ради Честі було повторно обрано Ярослава Фурса. До її складу увійшли Андрій Клименко (Київ), Олександр Вовк (Суми), Олександр Скиба (Волинь) та Олександр Резніченко (Київ).

V Всеукраїнський Збір вже увійшов в історію організації тим, що більш як на половину складу оновив керівництво МНК, чим наголосив, що на допомогу досвіду і авторитету приходить гідна і енергійна зміна.

У своєму підсумковому виступі Ярослав Іляш подякував за довіру і наголосив: «Найголовніше – це усвідомити, що на МНК чекає новий етап діяльності і зрозуміти, що він не буде легкий. Він буде пов'язаний з новими труднощами, але так само і з новими перемогами.

Ми залишаємось вірними своїм принципам та ідеям надалі; при подоланні перешкод не шукатимемо легких шляхів і виправдань своїм поразкам, - тільки так ми зможемо своєю діяльністю довести потрібність нашої Батьківщини».

Збір завершився святковими урочистостями і концертною програмою на честь 8-ї річниці Молодіжного Націоналістичного Конгресу

**Катерина Аврамчук,
Інформцентр МНК**

Місія берегині роду

1-2 листопада в місті Києві ВМГО "Молодіжний Націоналістичний Конгрес" за підтримки Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту провів науково - практичну конференцію на тему "Роль і місце жінки в сучасному українському суспільстві", до організації та проведення якої долучились дівчата з різних областей України. Даний захід здійснювався в рамках проекту "Руса Коса-2008".

На конференції були представлені різні громадські організації такі як Молодіжний Націоналістичний Конгрес, Спілка Української Молоді, Фундація

Бандерівці в Криму

З 21 по 25 січня в Кримських горах тривав екстремальний вишкільний табір «Урай», який вже сьомий рік поспіль проводить Молодіжний Націоналістичний Конгрес. Цьогорічний табір був присвячений сторіччю від дня народження Степана Бандери.

Цей захід вважається одним із найскладніших і найпрестижніших вишколів МНК. Щоб потрапити на табір, кожен кандидат мав пройти жорсткий відбір у два етапи, де відбиралися найкращі.

Протягом грудня-січня майже три десятки молодих націоналістів зголосилися прийняти участь у екстремальній мандрівці. Вимоги до учасників: позитивні характеристики особи, рівень функціональної задіяності в організації, відмін-

ний стан здоров'я, тестування, співбесіда тощо. Конкурсний відбір пройшло шістнадцять кандидатів, але після співбесіди до участі в «Урай» було зараховано лише дев'ять учасників. Це були хлопці з Тернополя, Львова, Харкова та Києва.

Програма табору складалася із подолання важкопрохідного маршруту у Кримських горах протяжністю понад 50 км.

Продовження на стор.2

Інформцентр МНК

Діяльність МНК. Коротко

Всеукраїнські заходи

06.09.08

Проведено чергове засідання Центрального Проводу МНК, де були розглянуті актуальні питання інформаційно-пропагандивної роботи, підбито підсумки діяльності та затверджено графік пріоритетних заходів на осінньо-зимовий період.

Від імені усієї організації голова МНК Ярослав Іляш оголосив офіційну подяку З'єднаному Україно-Американському Допомоговому Комітету (ЗУАДК) та Лізі Українців Канади (ЛУК) за фінансове сприяння у проведенні молодіжного вишкільного табору «Відвага-2008» ім.Івана Гавдиди.

16.10.08

Біля Золотих Воріт у Києві проведено акцію "Книжкова брама". Сотні перехожих зупинялися біля піраміди з картонних коробок, котра виросла біля пам'ятника Ярославу Мудрому. Це була не комерційна чи політична акція - в коробках збирали книги для читачів Полтавської дитячої обласної бібліотеки імені Панаса Мирного.

Організатори поставили собі за мету привернути увагу суспільства та владних інституцій до катастрофічної ситуації, в якій опинилися сьогодні бібліотеки, зокрема сільські, та українське книговидавництво.

Долучилися до акції ЦНВ, УВС імені Юрія Липи та МНК, які подарували дітям добірку патріотичної літератури.

23-25.10.08

Представники МНК взяли участь у всеукраїнському семінарі, який проводився в рамках громадянської кампанії „МОЛОДІЖНА ВАРТА: молодь за Вами спостерігає!“ На захід з'їхалося більше півсотні делегатів з усіх регіонів України – представників молодіжних організацій, органів студентського самоврядування тощо.

Темою семінару став моніторинг парламентських політичних сил щодо їх передвиборчих обіцянок в сфері молодіжної політики.

30.10.08

У м. Києві в конференц-залі Центру Національного Відродження відбувся “круглий стіл” на тему “Деколонізація Верховної Ради України”, де обговорювали питання:

- постколоніальна психологія народних депутатів - загроза національним інтересам України;
- консолідація і роль патріотичних сил України;

“Круглий стіл” відбувся з ініціативи ОУН(р) під проводом А.Гайдамахи та ОУН(м) під проводом М.Плав'юка. Участь у його роботі взяли: “Українська справа”, КУН, ВО “Свобода”, УП, МНК, Братства ОУН-УПА та ін.

21.11.08

МНК вніс пропозиції до Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту щодо проекту Доктрини молодіжної політики "Український соціальний ліфт”.

Більшість пропозицій МНК були враховані і внесені у кінцевий варіант проекту Доктрини. Зокрема, до документу було внесено пункти про участь молоді у державотворчих процесах, забезпечення духовних і культурних потреб молоді, формування національної і громадської свідомості, подолання інформаційно-правового вакууму, що стосуються вирішення проблем молоді та ін.

МНК задекларував загальну підтримку ідеям Доктрини, і при офіційному затвердженні візьме активну участь у її реалізації.

26.11.08

За ініціативи МНК до 100-літнього ювілею з дня народження Степана Бандери видано збірку "Шлях Бандери".

Пропонована збірка містить статті Святослава Липовецького і Віктора Рога, в яких висвітлюються біографічні дані Провідника ОУН і міститься огляд його теоретичної спадщини. Фотододатком у виданні вміщена добірка унікальних світлин з життя Степана Бандери.

Збірка видана на пожертви Осипа Довбуша, Михайла Прихідного, Юліана Олексюка та Михайла Мілянича з Лестеру (Англія).

29-30.11.08

У Києві відбувся семінар-практикум з стратегічного планування організаційної діяльності МНК. Учасниками заходу стали 38 найдієвіших регіональних представників організацій.

«Метою семінару є окреслити і зрозуміти мету, завдання, стратегічні цілі та відповідальність кожного керівника за те, щоб підняти організацію на високий рівень», - зазначив Голова МНК Ярослав Іляш.

За допомогою представників базових регіональних структур було проведено тренінг «Алгоритм результативності та успішності», де учасники мали змогу змоделювати механізм результативної акції чи кампанії.

Рейд пошани на Карпатську Україну

З 11 по 16 березня тривав рейд Закарпаттям «похідної групи» представників патріотичних організацій з Києва, приурочений до сімдесятиріччя проголошення Карпатської України. Учасники заходу відвідали Ужгород, Мукачево, Тересву, Хуст та інші населені пункти регіону. В ході поїздки проведено ряд зустрічей з громадськістю, студентами, школярами, представниками органів влади, політичних партій та громадських організацій, журналістами. Особливо запам'яталася зустріч з довголітнім членом ОУН, політв'язнем угорських та радянських концтаборів, учасником “Карпатської Січі” 85-літнім Михайлом Петричком. В Ужгородському прес-клубі відбулася презентація книги Петра Мірчука „Карпатська Україна”, щойно виданої УВС ім. Юрія Липи з нагоди 70-річчя Карпатської України. Видання книги стало можливим завдяки спільним зусиллям вихідців з Закарпаття, головам всеукраїнських молодіжних організацій «Фундації Регіональних Ініціатив» Олександру Солонтаю, «Молодого Народного Руху» Івану Крульку та “Молодіжного Націоналістичного Конгресу» Ярославу Іляшу.

«До збірки окрім витягу з «Нарису історії ОУН 1920-1939 років» ввійшла ще низка статей, архівних фотоматеріа-

що вбачає завданням молодих українців відродити пам'ять героїв Карпатської України та належно вшанувати їхній подвиг.

Іван Крулько, голова ВМГО „Молодий народний рух», зауважив, що український національний дух після голодомору, репресій, відродився саме на Закарпатті, де у 1939 році проголосили Карпатську Україну.

Прес-конференція в Ужгороді

лів, історичних листівок та біографічного покажчика» — розповів голова ВМГО «МНК» Ярослав Іляш. Він також сказав,

“ П о д і ї Карпатської України дуже яскраво продемонстрували, що населення Закарпаття вважає себе українцями і прагне завжди бути невід’ємною частиною Української держави. А, отже, намагання нині підняти тему «русинства» є штучним», — сказав Іван Крулько.

Як розповів заступник директора

Голова МНК Ярослав Іляш дарує книги учням Хустської гімназії

Центру Національного Відродження Віктор Рог, молоді лідери намагаються донести до всієї України значення подій 70-літньої давності, щоб усі співвітчизники розуміли вклад закарпатців у розбудову Української держави.

Онук Степана Бандери, журналіст Степан Бандера розповів, що народився в Канаді і з самого малку вивчав події Карпатської України, біографію Августина Волошина на рівні з власним дідом, Романом Шухевичем чи іншими активістами визвольних змагань ХХ століття. Він також висловив переконання, винесене з історії, що Україні слід розраховувати на власні сили, а не на допомогу інших країн. А також зачитував відповідь німецькому консулові полковника М. Колодзінського-«Гузара»: «У словнику українського націоналіста немає слова «капітулювати». Сильніший ворог може нас у бою перемогти, але поставити нас перед собою на коліна – ніколи!». Святослав Липовецький, голова Спілки Української Молоді в Україні, наголосив на необхідності відродження на Закарпатті духу української території на протигагу політичному русинству.

Молоді лідери також передали спеціальні подарунки для бібліотек, університетів та інших навчальних закладів Закарпаття і взяли участь у велелюдних вшануваннях бійців «Карпатської Січі» на Красному полі біля Хусту.

Василь Береза

Перший в Україні семінар з таборування

Таборування - один з найкращих засобів виховання підрастаючого покоління. Ніщо не може так згуртувати групу людей, як спільне перебування та діяльність в екстремальних умовах, якими, до певної міри є табори. Заздалегідь продумана програма, якісний підбір інструкторів, ізольованість юнаків від міста, з його шкідливими впливами, та дух романтики — все це в поєднанні дає змогу виховати цілісну, національно свідому та морально стійку особистість.

Сперечатись про корисність таборів недоцільно, але виникає питання – як підготувати і провести дійсно якісний табір? Відповідь на це питання шукали організатори Всеукраїнського семінару для молодіжних громадських організацій з проведення польових таборів, ініціатором якого виступив Молодіжний Націоналістичний Конгрес за сприяння Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту.

Захід проходив з 20 по 23 листопада 2008 року поблизу с. Комарівка Макарівського району Київської області. Його учасниками стали сімдесят молодих людей з різних регіонів України - представники молодіжних громадських організацій, ініціативних груп, студентського самоврядування.

Програма заходу була надзвичайно насиченою і різноманіт-

ною. Вона включала в себе лекції, роботу в групах, практичні та теоретичні заняття. Особливо учасникам запам'яталися дружні вечірні ватри, якими закінчувався насичений таборувий день.

Своїми враженнями з нами поділилася учасниця семінару Анна Озеран: «Організатори дуже гарно показали учасникам механізм втілення таких заходів; і це дало змогу популяризувати наметові таборування як універсальний спосіб вишколу, патріотичного виховання, дозволила й оздоровлення молоді». Даний захід дав можливість активістам молодіжних громадських організацій переконатися в ефективності польових таборів та отримати відповідні знання і методичні рекомендації».

Організаторами всеукраїнського семінару було видано «Практичний посібник з проведення польових таборів». За його основу було взято попередній досвід таборування таких організацій як Спілка Української Молоді, Пласт та інноваційні методики вишкільної системи Молодіжного Націоналістичного Конгресу. Посібник безкоштовно розповсюджувався по осередках громадських організацій в регіонах України.

Катерина Аврамчук, Інформцентр МНК

Бандерівці в Криму

продовження, початок на стор.1

Також таборовики провели практичні заняття із техніки скелелазіння, автономного самовиживання у складних природних умовах та тематичних лекцій з історії національно-визвольного руху українського народу.

За час табору температура в низинах піднімалась до +11, а на вершинах, з урахуванням сильного вітру, падала до –12. Таборовиками було підкорено одну з найвищих вершин Кримських гір Еклізі-Бурун (1525 м), здійснено низку підйомів та спусків по підвісних скелях та купання у холодному Чорному морі поблизу Алушти.

Кожний таборовик мав можливість перевірити себе на психологічну і моральну стійкість в складних природних умовах, позбавляючи себе повноцінного харчування, сну і відпочинку.

За словами одного з учасників табору, інструктора з альпінізму Івана Кішки, це був один з найскладніших вишколів саме за рівнем підготовки і технікою сходження на складні скелясті гори. Саме такі табори поповнюють когорти активістів Молодіжного Націоналістичного Конгресу і своєю роботою змінюють організацію.

Довідка

Зимовий екстремальний вишкільний табір 1-го рівня «Урай» був заснований Молодіжним Націоналістичним Конгресом у 2003 році. За свою відносно коротку історію існування мандрівного табору близько ста членів МНК успішно пройшли цей складний вишкіл. «Урай» щороку змінює місце

МНК-івці на горі Еклізі-Бурун

проведення і проводиться не лише в Україні, а і за її межами: Рівненська, Сумська, Брянська, Чернігівська, Київська, Івано-Франківська, Закарпатська, Львівська, Тернопільська, Хмельницька, Житомирська області – регіони, в яких побували «урайівці». Основні вимоги до табору – важкопрохідна місцевість, складність маршруту, повна автономність при самовиживанні та чітке виконання програми. У таборі беруть участь тільки хлопці.

Петро Клен, Інформцентр МНК

Герої Срібної Землі живуть у наших серцях

Великий українець Володимир Черняк колись сказав: «Живи задля того, за що варто вмерти». Саме ці слова дуже влучно та яскраво виразили зміст життя та вчинки наших земляків - закарпатців, а особливо молоді, 70 років тому. Адже саме в 1939 році, коли одна за одною падали й підкорялися нацистсько-німецькій імперії майже без спротиву, такі країни як Франція, Чехословаччина, Польща, наші земляки маніфестували на весь світ про своє право мати державність разом зі своїми братами з Великої України, не просто словами та лозунгами, а зі зброєю в руках.

Закарпаттю або званій в давнину Закарпатська Русь, Срібна Земля, Рутенія, судилось найраніше з усіх земель України потрапити під чужу неволю і найдовше в ній пробути. І саме в історичних подіях весни 1939 р. наші земляки втілили своє споконвічне прагнення до волі, самостійності та об'єднання з Україною.

1938-39 рр. є переломними і водночас трагічними роками не тільки для Закарпаття, а й для всієї Європи. Так, 29 - 30 вересня 1938 року в м. Мюнхені відбувається „Міжнародна Конференція” за участю представників нацистського керівництва та діячів західноєвропейської „демократії”, схильних до цинічного фарисейства та політиканства. За наслідком якої Чехословаччина, до складу якої на той час входило і Закарпаття, згідно Парісенжерменського договору від 1919 року, була пошматована. Так, 30 вересня 1938 р., жителі Чехословаччини, Судетської області без жодного пострілу стали громадянами нацистської Німеччини.

Саме ці події, стали головним каталізатором національно-державного будівництва на Закарпатті. Так на Закарпатті перед виборами до Сойму „Підкарпатської Руси” (так званого місцевого парламенту) була сформована єдина політична партія „Українське Національне Об'єднання” (УНО) на чолі з отцем, в подальшому - Прем'єром та Президентом Августином Волошином, званим в народі Батьком. Головною метою Українського Національного Об'єднання було консолідоване державне будівництво на Закарпатті. Але з усіх сторін наші земляки відчували тиск та пригнічення, зокрема мадяри та поляки

постійно проводили саботаж та терористичні акти — підривали мости та комунікації, вчиняли вбивства на прикордонних територіях, чехи відправляли на Закарпаття армії на чолі з явними українофобами.

Саме тому одним з перших завдань державотворення постало формування власних збройних сил — Карпатської Січі. За покликом волі без жодного примусу, до Січі примикали сотні наших земляків та братів з Великої України — галичан, волиняків, надніпрянців. Адже кожен карпатський січовик присягав: «У всякій хвилині нашої боротьби стоїмо за самостійність і соборність Української Держави...Присягаємо: Кров і життя наше віддамо за волю і самостійність української нації. Не будемо знати відпочинку аж до переможного кінця. На наказ до боротьби ми станемо всі, вірні Українській Нації. Так нам, Боже, допоможи!».

Вибори до місцевого парламенту — Сойму, які відбулися 12 лютого 1939 р. показали, що участь у виборах взяло 263202 чоловік — 92,5 % населення, із них 243557 чоловік, тобто 92,4 % проголосувало за УНО. Що яскраво підтвердило факт широкої суспільної підтримки української державотворчої акції на Закарпатті в 1938 — 1939 роках.

На початку березня 1939 р. розвідка Карпатської Січі принесла тривожне повідомлення про концентрацію мадярських збройних сил на південних кордонах Карпатської України. 14 березня 1939 року президент Чехословаччини Гаха зрікся самостійності та попросив перед Гітлером німецького протекторату над державою. Того ж дня мадярське радіо проінформувало про те, що Гітлер та Муссоліні дали згоду на окупацію Закарпаття мадярам.

Звістку про це, уряд автономної „Карпатської України” на чолі з прем'єр-міністром о. Августином Волошином, прийняв з проголошенням повної незалежності Закарпаття. Наступного дня 15 березня 1939 р. парламент Закарпаття (Сойм) одностайно схвалив перший закон новоствореної держави:

Закон ч.1
— Карпатська Україна є незалежна держава;
— Назва Держави є Карпатська Україна;
— Карпатська Україна є республіка з президентом, вибраним Соймом Карпатської України на чолі;
— Державна мова Карпатської України є українська мова;
— Барва державного прапора Карпатської України є синя і жовта, причому барва синя є горішня, а жовта є долішня;
— Державний гімн Карпатської України є: „Ще не вмерла України...”

На Сесії Карпатсько-Українського Сойму посол Михайло Брящайка проголосив такі слова: «Не знищив ворог українців за Карпатами продовж тисячі років, не знищить їх і теперішнім своїм наїздом. А прийде скоро час, коли всі українці, від Попраду й Тиси по Дон і Кубань, заживуть вільно в суверенній українській державі!».

Карпатська Україна як держава проіснувала лише декілька днів, але за цей маленький проміжок часу весь світ побачив, що закарпатці є невід'ємною частиною великої української нації, бо саме «спільність пролитої крові за спільні політичні ідеали — це перша ознака нації». Адже на Красному Полі клали життя не тільки закарпатці, а й сотні галичан, волинян, надніпрянців, бо кожен з них мріяв, усвідомлював та діяв, знаючи що саме Карпатська України має стати поштовхом подальшої боротьби усього українського народу в отриманні такої жаданої свободи у власній самостійній соборній державі. Але як завжди відсутність мінімально необхідної зброї та боєприпасів стала першою й основною перешкодою причиною жакливого розв'язки боротьби наших земляків за власну державність.

Незважаючи на катастрофічну неозброєність, відсутність військового досвіду, офіцерсько-командирського складу, карпатські січовики дали такий відсіч, про який гомоніла вся Європа. Так зокрема, в польській газеті „Меркуриюш Польські” зазначалось: „На шпальтах Меркуриюша ми вступали з цілою безоглядністю проти „Закарпатської України”... Мусимо, одначе, чесно сказати, що в обличчя останніх подій маємо більшу пошану до українців, ніж до чехів і словаків. Які б там не були і хто б там не були оті „січовики”, а все таки ті люди не скавуліли, не склали зброї, але билися в найтяжчих політичних і стратегічних умовах... Якщо б я стояв на чолі сотні мадярської піхоти, я на власну відповідальність наказав би віддати почесний салют над трупами полеглих українців”.

Вивчаючи історичні матеріали й спогади учасників, просто вражаєшся тим нелюдським духом відваг цих людей—велетнів, які клали тіло і душу на вівтар свободи рідного краю. Адже кожен учасник Карпатської Січі добре усвідомлював й пам'ятав слова одного з головних командирів Михайла Колодзінського—«Гузара»: «Не з'їздами і нарадами відбудуємо Україну... Мусиш боротися, інакше загинеш. Коли вже нема розумного виходу з тяжкого положення, то треба вміти вмерти по-геройськи, щоб така смерть була джерелом сили для молодих поколінь».

І це були не просто пафосні слова, так 19 березня 1939 року в селищі Солотвино біля соляних шахт, даючи один з останніх боїв мадярським окупантам, загинув Михайло Колодзінський—«Гузар» зі своїм побратимом Зеноном Косаком та десятком інших невідомих січовиків.

Вічна пам'ять всім учасникам Карпатської України!!!

Як катастрофічно не вистачає нам, в наш час саме таких людей—велетнів, адже кожен з них йшов на вірну смерть, вони не думали, що їм ще треба пожити: кохати, рости дітей, внуків чи як чкурнути з цієї землі якнайдалі за океан. Боролися до кінця!!!

Отож, сьогодні, у дні 70-ї річниці тих славних й водночас трагічних подій, наш святий обов'язок як нащадків Карпатської України — знати й берегти своє історичне коріння, бо тільки пам'ятаючи минуле, ми будемо мати гідне і надійне майбутнє.

Бенчак Віталій, голова Закарпатської ОО МНК

Діяльність МНК. Коротко

Волинь

18.10.08

У м. Луцьку на Замковій площі біля пам'ятника жертвам комуністичних злочинів Волинською обласною організацією “Молодіжний Націоналістичний Конгрес” була проведена акція “33 хвилини” в пам'ять жертв геноциду української нації 1932-33 рр.

Члени МНК розповіли присутнім про штучний характер геноциду українців виконаного комуністичною тоталітарною владою. Також було зачитано близько 300 імен жертв голодомору з Херсонської та Миколаївської областей та їхній вік. На завершення заходу учасники запалили свічки пам'яті та вшанували пам'ять мільйонів українців хвилиною мовчання.

16.11.08

У с. Гаразджа, що поблизу Луцька, відбулась панахида на місці, де у листопаді 1946 року семеро українських повстанців підірвали себе у кривці гранатою, щоб не здатися живими ворогу.

Ця кривка знаходилась посеред лісу, а тепер на її місці стараннями Володимира Доманського – повстанця, багаторічного в'язня сталінських таборів та члена Братства ветеранів ОУН-УПА, відновлена могила і впорядкована молодими патріотами з МНК.

Дніпропетровськ

01.01.09

Членами Дніпропетровського МНК було проведено пропагандивну акцію з відзначення 100 років з дня народження Провідника ОУН Степана Бандери.

Молоді націоналісти вивісили по місту інформаційні плакати та роздали серед молоді декількасот тематичних листівок.

Київ

25-26.10.08

«Устійнити життєві орієнтири та навчити молодь на ділі відстоювати свої права і гідність» - таким був лейтмотив вишколу КМО МНК, який проводився поблизу Вишгорода. Його метою було донести до молоді ідеї, засади і актуальність українського націоналізму. Завданням – перевірити себе.

Програма передбачала в собі як практичні завдання, так і теоретичні. Було прочитано ряд лекцій: табірництво, мандрівництво, орієнтування, молодіжні організації, лідерство,туризм, конфліктологія.

Кожен учасник вишколу зрозумів, що саме від його активної позиції у громадському житті та фахових навичок буде залежати майбутнє країни і розвиток молодіжного патріотичного руху зокрема.

07.11.08

Відбулася звітно-виборча конференція Київської МО МНК, на якій переобиралося керівництво та оцінювалася робота референтур та міської організації за підзвітний період.

У звітах керівництва осередку було висловлено подяку тим членам організації, що допомагали в роботі та вели активну діяльність. Також були зазначені недоліки роботи деяких референтур та визначені шляхи щодо оптимізації їх роботи.

До складу Проводу організації увійшли представники нової генерації МНКівців - студенти провідних київських ВНЗ.

12.12.08

Здавна нам відоме християнське свято Андрія - одне з перших, що розпочинає ланцюжок зимових. На жаль, у наш час мало хто дотримується традицій, але Київська організація МНК, ламаючи ці стереотипи, провела Андріївські вечорниці.

Святкування спиралося на давні українські звичаї і розпочалося з театралізованого дійства до якого можна віднести і ритуальне кусання „калито”. Парубки повинні були витримати усі жарти подруг, інакше отримували щедро сажено по обличчю. Під час такого народного гуляння, дівчата пригощали гостей свята домашніми варениками, начиненими різноманітною смакотаю. Вечір продовжився веселими іграми, конкурсами та жартами.

14.12.08

Керівники КМО МНК та Центру Національного Відродження взяли участь у роботі Конгресу Всеукраїнського педагогічного товариства ім. Григорія Ващенка.

Під час форуму педагогів ставилося питання об'єднання зусиль із громадськими організаціями для системної роботи на шляху формування національно-свідомої молоді.

Чекаємо на другі Крути?

29 січня 2009 року українська громадськість відзначала 91-шу річницю бою під Крутами. Тоді, в 1918 році, те, що називалося "українським військом", а саме – близько 300 мало навчених студентів та гімназистів, – загинули смертю хоробрих від куль і багнетів більшовицької армії Ніколая Муравйова.

Ця подія обросла легендами і міфами, її називають ледь не "українськими Фермопілами", маючи на увазі, що зв'язу українських студентів доречно порівнювати із подвигом 300 спартанських воїнів, які загинули у протистоянні з переважаючими силами перської армії.

Втім, деякі ура-патріоти часто забувають, що нічого подібного не сталося б,

якби не злочинна недбалість тодішньої української влади, керівництва Центральної Ради, яке не вважало за потрібне вчасно сформувати регулярну українську армію.

В результаті, у пекло війни були кинуті київські хлопчики – юнкери, гімназисти та студенти Київського університету.

Про цю обставину доречно згадати тепер, коли бездіяльність нинішньої влади призвела до повної втрати боєздатності українських Збройних Сил.

Враховуючи минулорічні події в Південній Осетії й перманентний стан "холодної війни" з Росією, все частіше і

частіше виникає запитання: чи зможе, в разі військового конфлікту, вітчизняна армія захистити українських громадян?

продовження на стор. 5

Діяльність МНК. Коротко
Київ
16.12.08 Київська міська організація МНК стала переможцем представницького футбольного турніру „Кубок Пам’яті Героїв”, який організувала ВМГО „Християнсько-Демократичний Союз Молоді” за підтримки Головного управління у справах сім’ї, дітей та молоді КМДА.
Турнір цього року був присвячений видатному державному діячу України - гетьману Івану Мазепі і ставив за мету пропаганду здорового способу життя, заняття спортом тощо. Участь у змаганнях взяли студентські команди – збірні столичних ВНЗ та громадські організації патріотичного спрямування.
В результаті запеклої боротьби у фінал вийшли об’єднана команда Молодіжного Націоналістичного Конгресу і фен-фірми „Чорні Вовки” проти Європейської Молоді України, які здолали студентську збірну Києво-Могилянської академії і молодих християнських демократів відповідно. У вирішальному матчі команда МНК здобула перемогу з рахунком 3-1.
Одним із кращих гравців турніру було визнано Владислава Демченка (кращий воротар), прадід якого був вояком армії УНР і розстріляний більшовиками під Базаром 23 лютого 1921 року. Саме він захищав ворота команди МНК/”Чорних вовків”.
22.01.09 На Софіївській площі було проведено урочистості з нагоди 90-ї річниці об’єднання УНР та ЗУНР, в яких взяли участь члени КМО МНК.
Святкування розпочалося з урочистої ходи від пам’ятника Тараса Шевченка до Софіївської площі, із вишануванням першого Президента України Михайла Грушевського. В програмі заходу були виступи громадсько-політичних діячів, концерт народного артиста України Тараса Петриненка і хору "Томін".
Кульмінацією програми стало розгортання найбільшого в Україні синьо-жовтого прапора. Як повідомляє прес-служба УНП, найбільший прапор (35 X 40 метрів) розміром із половину футбольного поля, привезли з Донецька.
Також у Палаці Ветеранів відбулися урочисті збори громадськості Києва за участі відомих істориків та громадських діячів. Серед доповідачів був і член КМО МНК Сергій Пархоменко, який виголосив доповідь: «Об’єднання українських земель: історичні висновки та сучасні виклики»
Львів
12.10.08 Інтелектуально-динамічна гра «БАНДЕРАЗ-НАЙ» за участі учнівської молоді відбулася у місті Львові. Майже триста представників львівських шкіл змагалися за право бути кращими серед усіх учасників-бандерознавців.
Організатори: Львівська міська рада, МГО“Підкова”, МГО “Інститут Громадського Лідерства”, “Молодіжний націоналістичний конгрес”.
Умови «БАНДЕРАЗНАЮ» вимагали знання біографії та діяльності Степана Бандери, високого рівня логічного мислення, швидкого вирішення складних завдань в обмежені проміжки часу, рішучості, здатності робити правильні висновки за умов недостатньої інформації та орієнтуватися в лабіринті вулиць і проспектів славного міста Лева.
19.10.08 У Львові відбувся квест „УПА fashion”, присвячений 66-й річниці створення Української Повстанської Армії. У ньому взяло участь 17 команд, серед яких була й команда, організована членами та прихильниками МНК.
Вулиця Героїв УПА, вулиця Шухевича, пам’ятник Бандері – ці та інші місця довелося відвідати командам упродовж гри. Учасникам потрібно було крім знань з історії УПА, біографій провідників українського націоналізму використовувати ще й ерудицію із літератури, проявляти логічне мислення, спостережливість і кмітливість, а також хороший рівень спортивної підготовки для подолання чималих відстаней.
12.11.08. У Львові біля університету ім. Івана Франка відбулась акція «Політики на нас забили». Акція була присвячена невиконаним обіцянкам основних політичних сил перед молоддю.
Молоді люди з символікою різних політичних сил (БЮТ, ПР, НУНС, КПУ, БЛ), як і годиться, обіцяли молоді «світле майбутнє» та годували їх солодкими обіцянками (роздаючи смоктальні цукерки з передвиборчими обіцянками).
Організатор заходу громадянська кампанія «МОЛОДІЖНА ВАРТА». В даній акції приймали участь Молодіжний Націоналістичний Конгрес, Фундація Регіональних Ініціатив, Спілка Ініціативної Молоді.

Початок 20-х років минулого століття — це для українського визвольного руху період глибокої кризи. Кілька років кривавих змагань за втримання державності, жертви самовідданих борців за незалежність не принесли бажаного результату. Це було великою кривдою для українського народу, тим більше, що менш готові до боротьби нації, отримали державність внаслідок розпаду Австро-Угорської та Російської імперій. І хоча український національний організм рефлекторно намагався продовжувати боротьбу, обставини не давали шансу на негайне досягнення державності. Потрібно було осмислити причини поразки та скласти план перемоги.

Великим щастям для українського народу було те, що серед командирів визвольної боротьби знайшлася людина, яка зрозуміла, що ні Зимові походи, ні місцеві повстання отаманів кардинально не змінять становища народу, бо сам народ не може викресати з себе вогню загальнонаціонального повстання. Це був Євген Коновалець — людина, якій Україна завдячує тим, що процес визволення періоду УНР-ЗУНР не згас, а набув системних ознак, поширив підтримку в народі, пристосувався до змін історичних обставин і врешті призвів до Акта 24 серпня 1991 року.

Коновалець не був єдиною людиною, яка готувала появу синьо-жовтої держави, однак саме він запустив процес, який призвів до її появи, і кілька разів у важливих історичних моментах підштовхнув цей процес в потрібному напрямку. А вже коли “процес пішов”, то, як знаємо, зупинити його непросто.

На думку Євгена Коновальця, боротьба була програна тому, що національна еліта, яка опинилася біля керма держави, перебувала в полоні ідейних стереотипів, нав’язаних окупантами, позбувалася цих стереотипів уже в ході боротьби, за що довелося розплачуватися дошкульними поразками. В народі ж не було достатньо поширеного переконання, що власна держава варта того, щоб за неї віддавати життя. Авжеж, герої були — про це свідчать і Крути, і Базар, і багато інших епізодів боротьби, але героїв було виразно замало, щоб розпалити вогонь загальнонаціональної боротьби. І коли бойові товариші Коновальця займаються організацією нових повстань, він сам зосереджується на організації процесу підготовки майбутніх героїв та організації процесу вироблення ідеології визвольного руху.

Ідеологія. Солдат на війні заглядає в очі смерті, і щоб він не дезертирував в обличчі небезпеки, повинна бути сильна ідейна мотивація його боротьби. Повинна бути віра в те, що життя, віддане у війні за свій народ, є ціннішим для суспільства, для нащадків, від того, яке тихо дотліло у своїй хаті скраю. Заслугою Коновальця є те, що він побачив ще не оцінений сучасниками талант Донцова, домігся призначення його шеф-редактором “Літературно-Наукового Вісника” та організував кошти на випуск журналу. Всі три пункти були неочевидними для сучасників. Донцов, попри весь свій талант, у побуті

Ідея та місія ОУН

До 80-річчя від створення

Конгрес Українських Націоналістів у Відні (лютий 1929 р.)

був дуже конфліктною людиною, сварився через дрібниці і задля принципу, набув у середовищі галицької інтелектуальної еліти багато персональних ворогів, і призначення його на місце, яке займали Грушевський, Франко та Павлик, було складною дипломатичною проблемою. Але дипломатичний талант Коновальця залагіднив конфлікти, переконав неприхильних фінансувати видання, і геній Донцова розкрився. Ідеологічна частина процесу пішла.

Еліта. Переконавання Коновальця було, що покоління солдатів, командирів і політиків УНР та ЗУНР свою роль в історії вже зіграло, а другого шансу історія їм не дасть. Поки не пізно, потрібно готувати тих, які будуть командирами нових визвольних воєн, навіть, якщо вони щойно пішли до школи. Бойовий побратим Коновальця, полковник армії УНР Іван Чмола відроджує “Пласт”, який власне й стає кузницею кадрів майбутньої боротьби. Іван Чмола, який взяв на себе це завдання, був членом Начальної Команди УВО, і ми не знаємо жодної бойової операції підпільників, яку б він організував. Але ми знаємо, що більшість провідників ОУН і командирів УПА перейшли через “Пласт”, і на терезах історії цей внесок переважає багато бойових чинів. “Пласт” широко увійшов у життя української молоді, і під кінець 1920-х років старші серед пластунів брали участь у бойових операціях УВО. Запалена ідеєю, маючи ясні світоглядні дороговкази, молодь повинна була сама достосувати світоглядну базу до політичних реалій тодішнього світу, сама скласти програму, сама себе навчити новим технологіям боротьби і втілити завдання в реальність. Причому, якщо обставини не дозволять виконати завдання їм — то треба було зробити так, щоб воно реалізувалось наступним поколінням.

В кінці 1920-х років у процесі, запланованому Коновальцем, з’явилась нова якість. Гімназійники стали студентами, відчули себе самодостатніми людьми і почали створювати підпільні організації, по-своєму планувати процес визволення. Ідеологія зрослася з новим поколінням. Коновалець, який вже тоді був визнаним лідером визвольного процесу,

ініціює створення нової структури — Організації Українських Націоналістів. За свідченнями Степана Ленкавського, одного з учасників установчого Збору, ідучи на Збір, студенти не дуже розуміли, що саме, і для чого створюється. Адже була УВО, вона мала достатню популярність в народі, вела боротьбу за визволення, і самі ж студенти прагнули, й ставали увістами. Навіщо ж ОУН, ще одна структура, якщо існує добре налагоджена діюча УВО?

Йшлося про те, що нове покоління повинно було само створити структуру, яка б відповідала викликам доби. Під явним впливом Донцова Ярослав Стецько укладає орденські принципи побудови організації. Ленкавський пише десять заповідей нового покоління, Косак — 44 правила, Мащак — молитву націоналіста... Звільнення України стає життєвою місією для молодих романтиків — про це вони складають присягу перед Богом і Україною, а від присяги перед Богом, як відомо, немає вороття. І у свої лави вони беруть не всіх бажаючих, але лише тих, які готові жити цією місією. За кілька років Коновалець дипломатично проводить непомітні кадрові зміни, на місце ветеранів УВО приходять студенти, а сама УВО стає однією з референтур ОУН. Але й там уже керували молоді.

Останньою важливою корекцією процесу з боку Коновальця був Бандера. Крім ідейних принципів функціонування суспільних структур, важливими є ще й способи побудови структур та принцип взаємодії між різними ланками організації. Степан Бандера мав талант бачити наскрізь, яким чином структура, утворена з окремих людей, проектується на суспільство, щоб отримати потрібний результат — готовність народу до національної революції. Свою концепцію суспільної архітектури ОУН Бандера презентував у 1933 році, і був призначений Краєвим провідником. Від того часу можна говорити лише про вдосконалення структури ОУН, як відповідь на нові вимоги доби. Концепція Бандери дозволила розбудувати Організацію до 20 000 заприсяжених людей напередодні радянсько-німецької війни.

продовження на стор. 6

«Від житниці Європи - голодній Москві»

22 листопада 2008 року біля Російського консульства у Львові відбулася акція „Ми не забули...” присвячена 75-й річниці Голодомору. Її організатором виступила Львівська обласна організація "Молодіжний Націоналістичний Конгрес".

Метою заходу було не лише вшанування цієї сумної сторінки в історії України, але й вимога до Москви як спадкоємиці Радянського Союзу визнати жакхливий злочин проти українського населення. Навіть тепер, коли цивілізований світ вважає голодомор 1932-1933 рр. геноцидом, московське керівництво продовжує не визнавати злочинів своїх попередників.

На знак приналежності до постраждалої нації та як знак пошани до жертв Голодомору, кожен з учасників заходу відгукнувся на заклик „Принеси зерном зерна голодній Москві!”. Так зерном наповнювався мішечок, який організатори заходу передали російському консулу Євгенію Гузєєву.

«У роки голоду ця пшениця врятува-

ла б життя. Ми можемо зібрати це зерно, та ніхто не поверне втрачені життя мільйонів українців» – говорить член МНК Іван Демчук.

«Справжня причина Голодомору - страх, страх «диявольської системи терору» перед світлом могутнього духу українців, у якому жила і живе пам’ять Коліївщини та воїнства, героїв та борців слави Володимироваго Тризуба, які несли загрозу радянському злу...» - наголосив керівник місцевого осередку МНК Андрій Бень.

Російський консул спустився-таки до демонстрантів, але намагався всіляко уникати конструктивного діалогу, постійно повторюючи: «Голодомора не было, был голод...».

Вислухавши "аргументи" консула, молоді націоналісти нагадали йому, що 75 років тому бойовик ОУН Микола Лемик за присудом Організації виконав атентат проти радянського консула у Львові А. Майлова на знак протесту проти організації радянською владою

Голова Львівської МНК передає зібране зерно російському консулу Євгенію Гузєєву

штучного голоду, спрямованого на знищення українського населення в СРСР.

Демонстранти, передавши свої вимоги, завершили мітинг ходою до пам’ятника Жертвам комуністичних злочинів, де відбулася спільна молитва і запалення свічок пам’яті.

Після цього члени МНК та всі охочі приєдналися до 33-годинного голодування в знак пам’яті про виморених українців.

Прес-служба ЛОО МНК

Майбутнє України – в руках молоді

Гасло подане в назві цієї статті часто можна почути у виступах політиків усіх кольорів та фасонів, на поважних партійних зібраннях чи прес-конференціях. З екранів телевізорів урядовці пафосно повідомляють про підтримку молодих сімей, молодіжне кредитування та багато інших благ. Проте не часто слова можновладців підтримуються діями - вирішення конкретних проблем, здебільшого, залишається лише намірами. І даремно. Адже від того, як розв'язуються проблеми молодих людей, наскільки реалізуються їх потенційні можливості, значною мірою залежить майбутнє українського народу та держави зокрема. Чи займе вона гідне місце в світовій спільноті, чи буде й надалі перебувати на узбіччі розвитку світової цивілізації.

Сьогодні Україна, як ніколи, потребує вагомого слова молододі людини. Саме молодь володіє необхідним потенціалом, реалізація якого в майбутньому може істотно поліпшити економічне, соціальне

та культурне становище суспільства. Я не відкину вдруге Америку, якщо стверджуватиму, що саме молодь в усі часи, в різних куточках земної кулі, уособлювала майбутнє своєї країни, виконувала роль рушійної сили, була провідником політичних та соціальних змін, економічного розвитку та прогресу. Тому в жодному разі не можна відкидати чи недостатньо приділяти увагу молоді, як значущого чинника в політичному житті країни.

Сьогодні більшість партійних об'єднань не можуть похвалитися великим числом своїх членів віком до 35-ти. У депутатських кріслах, подекуди не один десяток років, зручно себе почувають одні і ті самі особи, яких не витягнути звідти навіть бульдозером. Прикриваючись модними гаслами партійні вожді іноді оновлюють партійні списки молоддю, але якою. Наприклад, список Партії регіонів на останніх виборах прикрасив Янукович молодший, є там і Деркач молодший і ще з десяток таких самих молодших, які залюбки продовжують справу своїх батьків, дядьків тощо. Є там і молоді секретарші, водії, коханки... Здебільшого така сама картина спостерігається чи не в усіх фракціях нашого парламенту.

Чи такого оновлення потребує сьогодні українська влада? Чого варті реформи, якщо їх впроваджуватиме така зміна. Переконалий, що сьогодні країна потребує біля державного керма молодих, енергійних, здібних, освічених молодих людей і не обов'язково їх треба вирізняти за віковим принципом. Головне бути молодим за духом, прагнути самовдосконалення і щиро бажати приносити користь суспільству та рідній державі.

Настав час можновладцям від слів та намірів переходити до дій та конкретних справ. Молодь сьогодні залишена напризволяще, сам-на-сам зі своїми проблемами та турботами. Зайдіть за шкільний паркан і ви побачите школярів, які безкарно палять цигарки, брудна лайка лунає з усіх боків. Є діти, які під час уроків перебувають не за шкільною партою, а за комп'ютером в гральних салонах. І це не поодинокі випадки. А ще можна згадати про підвали, бари на які витрачають свій вільний час молоді люди. Нічні вулиці збирають ватаги підлітків, які мають від «нема чого робити», а звідси і поповнення міліцейської статистики скоєних правопорушень. Сьогоднішня молодь - це віддзеркалення майбутнього суспільства і держави. Яка молодь таке і майбутнє. І, на превеликий жаль, прогнози невтішні. Проте не все так погано в нашому домі. Поряд нас багато молодих і здібних, які хочуть змінити цю країну, яким не байдуже її майбутнє. Їм треба лише дати шанс, підтримати. Недаремно кажуть, що дурень проб'ється сам, а розумному треба допомогти.

Останні місяці минулого року були ознаменовані балачками про невідворотність дочасних парламентських виборів. Їх наслідком хотілося бачити справжнє оновлення законодавчого органу нашої держави. А нові депутати нарешті змінять підходи до вирішення молодіжних питань. Але для цього потрібна воля і злагоджена робота усіх гілок влади.

Ярослав Фурс,
голова Ради Честі МНК

Чекаємо на другі Крути?

продовження, початок на стор.3

Контрактна армія: "миссия не выполнима"?

Те, що коїться в останні роки з армією, можна охарактеризувати як занепад. Хоча ще зовсім недавно політичні діячі божилися, що зроблять армію професійною і боездатною.

Зокрема БЮТ обіцяв, що з весни 2008 року в Україні буде професійне військо, яке комплектуватиметься виключно з контрактників.

В результаті маємо далеко не безпідставні сумніви, що і в 2010 році армія не здатна буде перейти на контрактну основу.

І, схоже, Кабінет Міністрів, який очолює генераторка ідей про професійну армію, навіть не збирається "чухатися", аби хоч частково втілити в життя обіцяне.

Навіть за умови ще одного скорочення армії, ресурси, що маємо на потреби оборони, не дозволять сформувати в Україні нормальне військо! Таким чином, ще не один рік українським хлопчикам доведеться "косити" від армії, а тим, кому пощастило менше, збивати підошви військових черевиків об асфальт плацу.

Фінансування ЗСУ: а віз і нині там!

Закони про держбюджет на 2008 та 2009 роки, в контексті фінансування армії, аж занадто схожі, попри те, що цьогорічний бюджет є "кризовим". Статті видатків на потреби оборони становлять стабільно менше 2%, а саме – близько 1,1 % на потреби Міністерства оборони і 0,6% на Збройні сили безпосередньо у 2008 році. У 2009-му – 1,1% і трохи більше 0,5% відповідно!

На закупівлю нових озброєнь у національних виробників з бюджету цьогоріч виділено 2,767 мільйонів гривень. Це занадто мало, аби в повній мірі забезпечити наше військо сучасною технікою. За умови, що нинішнє озброєння перебуває фактично в стані небоєздатності.

Натомість продовжуватиметься розпродаж так званого "надлишкового" озброєння, яке, як свідчить практика, часто виявляється більш придатним для бойових дій, ніж те, що залишається в постійній експлуатації ЗСУ.

Так в 2009 уряд розраховує вторгувати аж 4 мільярди гривень за таке озброєння! Чи можна сподіватися, що ці кошти йтимуть на армію, а не опинять-

ся, принаймні частково, в кишенях пронириливих чиновників?

Ненабагато кращою є ситуація з матеріальним забезпеченням потреб особового складу. Наприклад, більшості офіцерських родин, які розраховували цього року придбати житло, доведеться забути про це – бюджет урізав на 0,35 мільярди гривень фінансування цієї статті. Тож замість 1,1 мільярда, яку заклали у вересні, буде виділено лише 0,75 мільярда.

Цікаво, як з такими мізерними видатками урядовці збираються виконати свою передвиборчу обіцянку: до 2010 року покінчити з чергою військовослужбовців на житло?

Звичайно, "Наша Україна"- "Народна Самооборона", якій належить авторство цього пункту, може відхреститися від нього. Мовляв, відбулося переформатування коаліції і все таке. Але ж значна частина депутатів цього блоку залишаються при владі, отже, вони так само повинні нести відповідальність за слова.

Оклад рядового контрактника залишатиметься на рівні 800 гривень на місяць, у молодшого офіцера – від 1000 до 1200 гривень, у старшого – від 1500 до 2000, не рахуючи надбавки за вислугу (втім, схоже, доплати офіцерам в цьому році взагалі скоротять). І це в умовах кризи, в умовах інфляції, що постійно зростає!

Хотілося б нагадати і "непідкупним" опозиціонерам з Партії регіонів, що саме вони ще зовсім недавно обіцяли курсантам і солдатам-строковикам збільшити виплати в 3 рази плюс грошове утримання молодших офіцерів – не менше 2000 гривень на місяць. Але не судилося.

Пацієнт скоріше мертвий, ніж живий

За даними експертів Центру досліджень армії, конверсії і роззброєння, 93% озброєнь і військової техніки Сухопутних військ вже вичерпали свій ресурс, у Повітряних силах з 172 літаків, що входять до складу Об'єднаних сил швидкого реагування (ОСШР), не

боездатні 62, тобто 37%. У Військово-морських силах з 10 надводних кораблів ВМС України, зі складу ОСШР, технічно справних немає. Як кажуть, по components.

Коштів, за які можна було б відремонтувати техніку, держава не має. Чи не має особливого бажання залучити? Фінанси, які надходять від експорту озброєнь, не покривають витрат на підтримку армії в постійній готовності до виконання бойових завдань.

З експортом у треті країни, а саме туди Україна продає свою військову техніку, постійно виникають скандали, а отримання коштів від продажу техніки відбувається непрозоро.

Україні доводиться більше продавати, ніж купувати зброю, але навіть отримані з продажу кошти не є достатніми, аби держава мала боездатну армію.

Тож про докорінну модернізацію війська найближчим часом і говорити не варто. Без поглиблення інтеграції до НАТО, ми навряд чи зможемо залучити іноземні інвестиції для потреб вітчизняного ВПК.

Як показує досвід Польщі, Литви, Латвії, такі інвестиції здатні забезпечити не лише потреби збройних сил, але й цілих галузей економіки, пов'язаних з оборонним комплексом.

В цьому аспекті виникають запитання до політиків, які так ратують за "нейтралітет" і "позаблоковий статус" України: чи можна з тими видатками на ЗСУ мати боездатну армію?

В Україні ж натомість вибухають склади боєприпасів, військові частини відрізують від електромереж...

Які висновки робитимемо, панове політики? Чекатимемо на Крути-2?

Сергій Пархоменко-Багрянний,
КМО МНК

Діяльність МНК. Коротко

Львів

11.12.08

МНК та Українська партія під стінами Апеляційного суду провела акцію протесту проти хабарництва. Цей захід є реакцією на затримання голови Львівського адміністративного апеляційного суду Ігоря Зварича під час одержання хабара у розмірі 100 тисяч доларів.

Під стінами суду показали театралізоване дійство, де „суддя-хабарник” збирав гроші, одержані від олігархів за винесення „правильних” вироків.

Мітингувальники вимагали посадити хабарників до в'язниць та повернути статусу судді почесність та високий моральний рівень.

07.01.09

МНК, вирішив привітати російського консула Євгенія Гузєєва і усіх львів'ян зі святом Різдва Христового.

„Намагаючись відродити традицію святкування Різдва у лавах УПА, ми відтворили повстанський вертеп, поширений у 40-х роках в Україні. Особливістю вертепу є те, що разом із традиційними дійовими особами, у ньому присутні також воїни УПА. Крім того, цар Ірод також символічний – він уособлює Сталіна” – повідомляє голова ЛОО МНК Андрій Бень.

Колядники співали повстанських колядок, вітали усіх з Різдом Христовим та віншували. Яскраві персонажі колядників розважали як малих, так і дорослих.

Виступивши під консульством вертеп попрямував далі, даруючи людям різдвяний святковий настрій та бажаючи кращої долі Україні та всім людям.

15.02.09

Тридцять членів ЛОО МНК провели у Тараканіському форті на Рівненщині семінар-вішкіл „Таракан”, присвячений 80-й річниці створення ОУН. Кульмінацією вишколу стала теренова гра.

Учасники перевіряли себе на витривалість та кмітливість, навички орієнтування та військової тактики, випробовували свій бойовий дух та жагу до перемоги. Специфікою даної гри стало те, що вона проходила не на відкритій місцевості чи в лісі, а в межах військового форту з численними перешкодами та лабіринтами.

„Сьогоднішній семінар мав на меті ознайомити молодь з діяльністю ОУН-УПА, захопити її патріотичним духом та популяризувати здоровий спосіб життя. Крім того, цей захід є підготовкою перед всеукраїнською патріотичною спортивною тереновою грою „Гурби-Антонівці – 2009” – повідомив голова Львівського МНК Андрій Бень.

21.02.09

У Львові відбувся Форум націоналістичних сил, присвячений 80-річчю створення ОУН. У форумі взяли участь представники ОУН (р) і ОУН (м), КУН, ВО "Свобода", УНА-УНСО, МНК, Української партії, громадських організацій з 9-ти областей та міста Києва. Всього – близько 600 делегатів. Робота форуму розпочалася з благословення владик УГКЦ та УПЦ КП.

Підсумком зібрання стало підписання Меморандуму про консолідацію націоналістичних сил, зміни виборчої системи, реформування судової гілки влади, законодавче закріплення статусу борців за незалежність України та ін.

Полтава

15.10.08

Понад сотню книжок і журналів було передано районній та сільським бібліотекам Гадяцького району представниками новоствореного осередку МНК. Подарована література розповідає про вільну боротьбу та історію українського народу. У складі дарунку – також поетичні і прозові збірки українських поетів та релігійні книги.

У бібліотеці села Хитці, під час зустрічі із старшокласниками місцевої школи, активісти МНК розповіли про свою організацію та провели тематичну бесіду «Україна – Московія: правдива історія походження та розвитку стосунків».

22.11.08

Активісти МНК Гадяча стали організаторами мітингу в пам'ять померлих земляків у 1932-33-х роках. Після акції була проведена панахида та покладено квіти до скорботного хреста жертв Голодомору-геноциду.

Суми

14.10.08

У Сумах відбулася смолоскипна хода, присвячена Дню створення УПА. Зібралось на це дійство більше 100 чоловік: актив молодіжних громадських організацій, патріотичних сил, представники органів державної влади - люди, небайдужі до своєї національної історії.

Учасники акції пройшли центральною вулицею міста до пам'ятної дошки керівнику ОУН на Сумщині Семену Сапуну.

Діяльність МНК. Коротко

Суми

01.01.09

Вшанувати 100-літній ювілей Степана Бандери зібралося кількасот жителів обласного центру. Крім виняткового значення ролі українського революціонера у визвольному русі України сумчани знають: люди Бандери, члени ОУН брали безпосередню участь в підпільній боротьбі проти німецьких та російських окупантів на території області протягом 40-50-х років минулого століття.

У переповному Свято-Воскресенському соборі УПЦ-КП відбулася урочиста служба. Про виняткове значення подвигу українських патріотів говорив єпископ Сумський і Охтирський Мефодій. З доповіддю про життєвий чин Провідника виступив заступник голови Сумської ОДА, Почесний Член МНК Олег Медуніця.

28.01.09

Представники МНК разом з іншими патріотами Сумщини провели пікетування обласної ради, зокрема фракції комуністів, з вимогою припинити антидержавні провокації та істерію навколо питань Голодомору, відновлення історичної пам'яті тощо. Учасники пікету переконані, що ці «залишки історії» своїми діями тільки ганьблять Сумщину.

20.02.09

Сумський МНК організував захід по вшануванню сумських підпільників ОУН, що загинули від рук нацистів під час ІІ Світової війни.

Мітинг почався із вступного слова голови СОО МНК Наталки Лучанінової, далі виступив директор Державного архіву Сумської області Геннадій Іванущенко, який вже не один рік займається дослідженням і висвітленням діяльності підпілля ОУН на Сумщині.

На мітингу було зачитано звернення до голови Сумської міської ради Г.М.Мінаєва про встановлення пам'ятного хреста на місці загибелі підпільників. Закінчився захід хвилиною мовчання і покладанням квітів до пам'ятної дошки Провіднику ОУН на Сумщині Семену Сапуну. Пізніше у Свято-Воскресенській церкві була відправлена поминальна служба по загибим.

Тернопіль

12-14.09.08

У с. Скоморохи вже вдруге відбувся агітаційний табір «Первоцвіт нації» для понад ста учнів шкіл Буцацького р-ну. Цей захід став заключним етапом вивчення «Курсу вступу в молодіжні громадські організації».

Члени МНК були нагородженні грамотами Буцацької РДА за проведений табір.

02-05.10.08

Табір-джамборі «Повстанська ватра–Захід» відбувся поблизу села Слов'ятин Бережанського району на базі музею ОУН-УПА, де в листопаді 1943 року проходили вишкіл члени Подільської військової округи УПА «Лисоня». Відкриття заходу розпочалося з покладання квітів до могили «хрещеного батька» МНК, заступника голови Проводу ОУН Івана Гавдиди.

Таборовики мали змогу не просто пожити у криївках, а й відчути дух того часу: проводилися теоретичні і практичні заняття, відбувалися зустрічі з ветеранами ОУН-УПА. Також силами учасників було насипано могилу на місці загибелі командирів Західної групи УПА Івана Кендюлича -"Чубчика" та Південної групи УПА Івана Яцишина -"Гордієнка" .

ТОО МНК висловлює подяку начальнику Управління з питань туризму, сім'ї, молоді та спорту Гульовському Володимиру Орестовичу.

12.12.08

У м. Підволочиськ в гімназії ім. Івана Франка проходила ювілейна зустріч членів організації “Львинець”, яка була створена ще в 1948 році і відновила свою діяльність 2005 року. На заході були також присутні старі ветерани «Львинця», що відбували 25-річне ув'язнення в ГУЛАГу за антирадянську агітацію.

Під час зустрічі активу цієї місцевої організації і представників ТОО МНК було досягнуто домовленостей про взаємодопомогу і співпрацю.

12.12.08

Ворожили, співали пісні, кусали калиту, грали в різноманітні ігри, брали участь в конкурсах та частувалися українськими стравами присутні на „Андріївських вечорницях”, що були організовані місцевими осередками МНК, КУН, товариства „Вертеп” та „Молодою Просвітою”.

Майже всі присутні на вечорницях були вбрані в українські національні костюми.

За традицією проводили різні ворожіння – на чоботях дівчат, на варениках, на обручці. Дівчата ворожили, хто цього року вийде заміж, а хлопці видивлялись у дзеркалі образ своєї нареченої.

Організатори впевнені, що саме таким способом найлегше зацікавити і ознайомити молодь з українською культурою, традиціями та обрядами.

Україна, як держава, зародилась з революційних змін. На початку ХХ століття на вістрі революції в Росії та Австро-Угорщині постали УНР і ЗУНР. В кінці 80-х на початку 90-х, внаслідок антикомуністичної революції проголошено Акт про незалежність України. В 2004 році в результаті Помаранчевої революції Україна зробила свій цивілізаційний вибір на користь європейських цінностей та свободи.

Сьогодні ми є свідками суспільного розчарування та зневіри. Сьогодні дехто намагається нав'язати думку, про те, що всі державницькі зусилля були марними. Більше того, сьогодні активно намагаються «списати» весь процес українського державотворення останніх років. Деяким силам вигідно посіяти серед українців розчарування, пригніченість та невпевненість. Однак, наша історія каже нам протилежне. В нашій історії було безліч моментів коли уже співали панахиду над Україною та її народом. Та наша нація знаходила в собі сили й знову йшла до державного життя. Історія будь - якої нації - це історія злетів і падінь, перемог і поразок. В цій драматичній круговерті історії виживають лише ті народи, які мають волю до перемоги. Іншого не дано. Ніхто не принесе нам на тарілочці з блакитною облямівкою свободу, могутність та добробут. Ніхто не збирається нас насильно тягнути в ЄС і НАТО. Ніхто не подарує нам прозорості, чесноі влади. Це правда життя.

Правда також і в тому, що бути українцем це не просто спілкуватись українською, носити вишиванку і любити Шевченка. Бути українцем - це відповідальність за свою землю і свої дії. Сьогодні доводиться часто чути розчаровані голоси «А що мені та Україна

Ідея та місія ОУН

продовження, початок на стор.4

Це незважаючи на втрати, понесені у боротьбі з польськими і радянськими спецслужбами, дворічні вивезення в Сибір. ОУН навчилася регенеруватись та обертати дошкульні втрати у свої здобутки. Герої, які впали у боротьбі ставали прикладом для нового членства. Вбивство Євгена Коновальця також ні не зупинило, ні не змінило курсу ОУН. Процес давно вже йшов, і терор з боку спецслужб був одним із факторів, який враховувався творцями ОУН.

Кульмінація боротьби ОУН за державу припадає на період Другої світової війни. Історичні обставини не дозволили утвердити і утримати цієї держави. Однак нація не живе ані одним днем, ані одним поколінням. Чи можна ставити у вину поколінням Бандери і Шухевича, що вони не здобули омріяної Української Держави? Звичайно ж, ні! Те, що вони обіцяли, було дуже конкретне: “Здобудеш Українську Державу, або згинеш в боротьбі за неї!” Не здобули, але загинули. Можуть бути претензії?

Можуть. Загибель окремих членів не знімає місії Організації. Не можете здобути ви — мають здобути ваші діти, внуки, нащадки. Життя нації не закінчується невдачею в одній війні. Це теж було в проєкті. Коли Бандера на допиті в гестапо відмовлявся відкликати Акт відновлення української Держави, він звертався не до Кундта. Адресатами його послання були майбутні політики України. І хоч у нас сьогодні виникають поважні сумніви, що нинішні українські політики, опинившись би в гестапо, під загрозою смерті своєї і близьких, повелися б як Бандера. Послання надіслане, і воно знаходитиме адресатів у кожному поколінні українців. І не все так буде, як зараз.

Найзначнішим з проєктів ОУН була Українська Повстанська Армія. Згідно з архівами КГБ через неї, разом з невійськовими службами підтримки (за це радянська влада карала майже так само, як за власне УПА) пройшло півмільйона чоловік. Вдумайтесь. Ці люди не йшли на пікет

Наша Революція триває!

дала?» Я відповім питанням на питання: «А що ви дали Україні?». Бо немає якоїсь міфічної, піднебесної України. Ми всі – Україна. Співвідповідальність і співучасть у справах Вітчизни - такий самий наш обов’язок, як провідати хворого родича, чи нагодувати власну дитину. І не потрібно кивати весь час на тих, хто сидить нагорі у владних кріслах. Вони – наше відображення. Всі ми за них голосували.

Україна починається з кожного з нас. І від того, чи будемо ми активними, чи будемо ми ініціативними, чи матимемо бажання і хист провести якісні зміни, залежить доля нашої держави. Саме тут і є цінним націоналізм, як ідеологія дієвого патріотизму.

Націоналіст завжди означає «революціонер». Це не заклик брати «банки, пошту і вокзали». Це констатація факту – без революції свідомості, без завоювання умів, і найголовніше – серцець українців національної ідеєю не буде України.

Наша боротьба, це боротьба світоглядна. «Нам бо треба боротися не проти тіла й крові, а проти начал, проти властей, проти правителів цього світу темряви, проти духів злости в піднебесних просторах» (Еф. 6: 12). Це духовна революція, яка має на меті відродити дух нашої давнини, дух українського поступу, дух Традиції. Це революція, що покликана побороти дух темряви, дух гниття нації, дух поразженства і капітуляції. Проти фальшивих божків «світу цього» - гедонізму, матеріалізму та продажності ми протиставляємо «Дух Одвічної Стихії», Традицію та національні цінності.

Наша Революція – це постійна пропагандивна та просвітницька праця. Ми повинні бути з народом й нести йому світло української ідеї. Це і зустрічі, це і поширення патріотичної літератури це інформаційні кампанії в Інтернеті та на вулицях наших міст і сіл. „Основна частина боротьби революційної організації з ворогом – це і є боротьба за душу людини, за ідейний вплив на цілий нарід, за поширення ідеї і концепції визвольної революції серед найширших мас народу, захоплення їх цією ідеєю і через це приєднання їх на бік визвольної боротьби” (С.Бандера)

Наша Революція – це дієва підтримка всіх здорових і корисних для нації політичних ініціатив незалежно від того, хто їх розпочинає. Бо для нас не має жодного значення колір партківтика і прізвище політика. Ми повинні підтримувати всі починання, які сприяють національному поступу. «Усе те добре, що добре для блага, сили і розвитку моєї нації, усе те зле, що що силу і розвиток послаблює» (Микола СЦБОРСЬКИЙ)

Наша Революція – це активна громадська діяльність, спрямована на захист української ідентичності та національних інтересів. Ми, як і наші попередники, повинні бути у перших лавах боротьби за українські цінності, добробут та права українців.

Наша Революція – це жорстка протидія всім антидержавним та антиукраїнським тенденціям, явищам та силам. Жодна акція антиукраїнських сил не повинна залишатись поза нашою увагою. Нехай ворог знає, що ми за ним стежимо й готуємо йому гідну відсіч.

Наша Революція – це перманентна робота по вишколу кадрів. Українці потрібні, як повітря, патріотичні, готові до чину і жертви дієві провідники для всіх галузей суспільного життя. Національна еліта не прилетить до нас з Марсу - ми повинні стати нею! „...Двадцять добрих, політично вишколених революціонерів-пропагандистів, організаторів чи бойовиків є більшим досягненням, ніж сотні міжпартійних засідань, що, звичайно, є змарнованим часом” (Я.Стецько)

Можливо, хтось чекав від цієї статті романтичних гасел про нападм і барикади. Я вас розчарую: нова революція - це робота, а не фестиваль чи громадянська війна. Націоналістом ХХІ століття бути важче, ніж націоналістом середини ХХ – го. Тоді був явний ворог, зрозумілі цілі й проста стратегія. Сьогодні Україна потребує від нас іншої жертви. Можливо не такої героїчної і яскравої, однак необхідної - в часи сум'яття і зневіри піднести прапор національної гідності й шляхом рутинної праці та боротьби зробити все, щоб українці стали господарями на своїй землі.

Андрій Левус
інші матеріали автора
lewus.livejournal.com

нове життя”. Можна безплідно дискутувати, про які два світи йдеться: чи двох цивілізацій, на грані яких живе Україна, чи це світ матеріалізму та світ іdealізму, чи йде мова про грань між життям і потойбічним світом, по якій було призначено ходити кожному, хто приймав правила життя ОУН – все буде правильно. Важливо, що концепція була висловлена, Організація – створена і почала жити своїм життям, можливо, подекуди, й не так, як планували засновники.

Проїшла ейфорія від проголошення Незалежності, і виявилось, що загрози для національного існування не щезають. Проійшло кілька років роботи помаранчевих урядів, і виявилось, що багато проблем України — від життєвої місії політиків, які посіли місця у верхньому ешелоні влади. В ОУН ішли, щоб віддати щось від себе — Україні. Зараз до влади йдуть, щоб узяти собі — від України. Баланс зміщується в небезпечний для нації бік. Можливо, що це буде аргументом на користь того, що ідея та місія ОУН себе не віджила?

Ярослав Сватко

Гурби-Антонівці знову оголошують мобілізацію!!!

Дочекались! Найбільша в Україні спортивна патріотична теренова гра «Гурби-Антонівці» знову скликає молодь з усіх куточків України. Цього разу гра обіцяє бути ще цікавішою, ніж в попередні роки. Проходитиме вона з 29 квітня по 3 травня у лісах на півдні Рівненської та півночі Тернопільської областей. Окрім власне самої гри програмою табору передбачається зустріч «ветеранів», проведення спільної для обох куренів дружньої ватри, прибирання могил вояків УПА біля с. Антонівці та турнір з пейнтболу. Крайці учасники будуть нагороджені символікою гри та цінними подарунками від Центрального Проводу Молодіжного Націоналістичного Конгресу.

«У теренову гру «Гурби-Антонівці» грали понад півтори тисячі молодих людей з усієї України, а чули про неї десятки тисяч. Достатньо відомо про історичні події, які відбувались на місці теренової гри та яким гра присвячена. Але щороку молоді патріоти приїжджають до підніжжя Кременецьких гір творити нову історію – історію гри «Гурби-Антонівці». Гра та її ідея вже стали настільки популярними, що в «Гурб» з'явилися різні копії. Однак, як відомо, копія ніколи не набуде якості оригіналу»

- так починається стаття одного із найдосвідченіших гравців «Гурб-Антонівців» Андрія Клименка, керівника розвідки куреню «Волинь» у 2003-2004 роках, голови Ради вищих спостерігачів у 2005-му, курінного куренів «Червоні» та «Жовті» у 2006-2007 роках. Вона найповніше розкриває сутність гри, тому радимо

почитати:

<http://ukrnationalism.org.ua/publications/?n=1326>
<http://ukrnationalism.org.ua/publications/?n=780>
<http://ukrnationalism.org.ua/publications/?n=1151>

Нагадаємо, що гру було започатковано ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес» в 2003 році, назву вона отримала від найбільшого бою в історії Української Повстанської Армії на межі сучасних Рівненської та Тернопільської областей. Основний ареал бойових дій охопив територію між селом Антонівці та урочищем Гурби. З 21 по 25 квітня 1944 року близько п'яти тисяч вояків УПА груп «Північ» та «Південь» протистояли 35-тисячному з'єднанню частин НКВД та регулярної Радянської Армії за підтримки танків, літаків та бронепοїзду. За п'ять днів запеклих боїв, УПА прорвала кільце оточення, завдавши більшовикам суттєвих втрат, чим продемонструвала взірць тактичної перемоги партизанської війни.

Суть гри полягає в тому, що учасники діляться на дві команди (2 куреня, кожен поділяється на сотні, сотні - на чоти, чоти - на рої, так, як і в УПА), які змагаються між собою за прапори одна одної та за кількість «вбитих» гравців суперника. При цьому кожна з команд суворо дотримується правил чесної гри, прояви негідної поведінки під час її проведення можуть каратися дискваліфікацією гравця, що проштрафився, пияцтво тут також різко засуджується. За дотриманням правил слідкують спостерігачі, основні суддівські функції здійснює Рада Вищих Спостерігачів. Перемогу отримує той, хто захоплює прапор противника і при цьому відстоює свій. З кожним роком це робити стає все складніше, адже командири «куренів», що досконало вивчили терен гри, примудряються заховати «штаб» із прапором в таких місцях, що супернику за три дні гри не вдається їх відшукати. Також з року в рік ускладнюється тактика суперників.

Примітно, що популярність гри з кожним роком зростає. У 2008-у році гра вийшла на міжнародний рівень – її відвідали гості з Польщі, Білорусі та Росії. Цього ж року її проведення було підтримано на рівні Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту. Про «Гурби» регулярно пишуть у провідних друкованих ЗМІ, минулого року журналісти зняли цілий сюжет для одного з провідних каналів вітчизняного ТБ.

Діяльність МНК. Коротко

Харків

16.09.08

У приміщенні Харківського регіонального інституту Національної академії державного управління при Президентів України відкрилася фотовиставка «Українська Повстанська Армія. Історія нескорених», яка є спільним проєктом Служби безпеки України та Центру досліджень визвольного руху за сприяння Українського інституту національної пам'яті.

Протягом двох тижнів функціонування виставки екскурсоводами на ній були члени Харківського МНК.

Один з відвідувачів виставки, місцевий мешканець В.Столярков, впізнав на одному із стендів фото своєї матері - Галини Коханської, яка брала участь у повстанському русі на Волині у 40-х роках минулого століття.

09-12.10.08

У Зміївському районі відбувся табір – джаборі для патріотичної молоді «Повстанська ватра 2008 - СХІД». До участі у заході долучилися учасники з Харківської, Сумської, Київської та Черкаської областей.

Програма табору складалась з лекцій на історичну, ідеологічну та туристичну тематику: «Діяльність та причини виникнення УПА», біографії ідеолога націоналізму М. Міхновського, «Сучасний стан українського націоналістичного руху» і правил мандрівництва та таборівництва. Усі бажаючі навчилися кодувати та декодувати повідомлення за допомогою таємного методу шифрування, що використовували вояки УПА.

14.10.08

Харків'яни традиційно вшанували пам'ять бійців Української Повстанської Армії. На святковий мітинг біля "Каменя УПА" в Молодіжному парку прийшли близько 150 учасників. Захід проведений за участі таких сил як МНК, КУН, УНП, Українська Партія тощо.

21.10.08

Представники ВО «Свободи» та МНК провели пікетування т.зв. міжнародної науково-практичної конференції «Голод в СРСР 30-х років: історичні та політичні оцінки», що проходила у харківському готелі «Космополіт».

Організаторами конференції переслідувалась єдина мета – публічно заперечити факт Голодомору 1932-33 років, як акту геноциду української нації та через підконтрольні Кремлеві засоби масової інформації показати, що ця позиція відображає думку усіх харків'ян.

Учасників конференції - депутата Державної Думи Російської Федерації Сергія Маркова та народного депутата України від «Партії Регіонів» Вадима Колісниченка зустріли плакатами «Кремлівська влада мусить вибачитися за злочин своїх попередників», «Псевдо-історики! Ваше місце на узбіччі історії» та ін.

22.11.08

Харківські організації МНК, КУН та небайдужі громадяни вшанували жертв Голодомору 1932-33 рр. Двісті активістів провели ходу центром Харкова до Молодіжного парку та площі Свободи, де встановлений пам'ятний хрест жертвам Голодомору, і створили хрест зі свічок.

Після хвилини мовчання до всіх присутніх звернувся зі словом Голова ХОО МНК Сергій Кузан: «Під час Голодомору весь т.зв. „цивілізований“ світ, споживаючи відібраний український хліб, закрив очі на ті жахиття, які відбувались в Україні. Нам нічого сподіватись на чинсь допомогу - лише на власні сили».

10.12.08

Активісти МНК та «Народного Союзу «Наша Україна» провели пікетування Київського районного суду м. Харкова, де проходило слухання по кримінальній справі, представника Євразійського Союзу Молоді (ЕСМ), який брав участь у руйнуванні каменя УПА в 2006 році.

Під час пікетування представники МНК передали своє звернення до Голови суду, де зокрема зазначено що: «Головуючий суддя вирішує не просто питання кримінальної відповідальності за вчинений злочин: своїми діями при розгляді справи він покаже спроможність держави відстоювати та захищати власні національні цінності...»

01.01.09

Представники Молодіжного Націоналістичного Конгресу разом з ВО «Свобода» провели заходи по вшануванню 100-ї річниці з дня народження Степана Бандери.

Святковий мітинг у Молодіжному парку почався молебнем за Провідником, проведеним священниками УАПЦ і продовжився виступами представників патріотичних організацій. Дівчата й хлопці з МНК біля Каменя УПА виклали свічками символічну цифру «100» та розгорнули червоно-чорний прапор Організації Українських Націоналістів.

Усі, хто має бажання взяти участь у спортивній патріотичній тереновій грі «Гурби-Антонівці», мають зголоситися до 22 квітня 2009 року. Кандидат, щоб отримати право на участь у грі зобов'язаний:

1. Досконало вивчити Правила і Положення гри.
 2. Заповнити анкету.
 3. Написати заяву.
- До них додається:
- а) копія паспорта (1,2 стор., прописки);
 - б) копія ідентифікаційного коду.
4. Якнайшвидше направити заявку до Оргкомітету гри (ЦП МНК): **01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 9, прим.4, тел. (044) 234-70-20, факс (044) 246-47-83, e-mail:mnk@ua.fm**

Організатори достроково припиняють зголошувальну кампанію на момент наявності 300 затверджених заявок.

Після затвердження кандидата учасником гри, останній зобов'язаний сплатити внесок 50 грн. на організацію та проведення гри командами-учасниками (**Кошти сплачуються на ім'я Резніченка Олександра Петровича, «Приватбанк», рахунок № 6762 4620 3081 6513. Платник**

повинен заздалегідь поінформувати оргкомітет про переведення коштів).

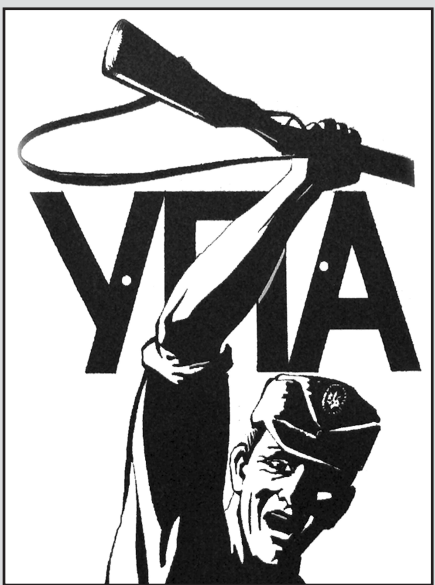
Оргкомітет підтверджує участь у грі до 24 квітня. Особи, чия заявка не підтверджена або які не подали заявки та прибули на гру, не допускаються до гри за жодних обставин.

Зголошуйся в регіонах:

Курінь „Жовті“ (зголошуються м. Київ, Київська, Тернопільська, Харківська, Івано-Франківська, Вінницька, Дніпропетровська, Кіровоградська, Житомирська, Одеська, Луганська, Закарпатська, Херсонська області), керівник – **Кішк Іван, mnk_turist@ua.fm**

Курінь „Червоні“ (зголошуються Львівська, Сумська, Волинська, Рівненська, Чернігівська, Запорізька, Миколаївська, Донецька, Полтавська, Хмельницька, Чернівецька, Черкаська області та Крим), керівник - **Бень Андрій, golnach@gmail.com**

Увага! До участі в грі після попереднього ретельного відбору буде допущено лише 300 найкращих!

Додаткова інформація на:
UkrNationalism.org.ua/news/?n=3628

Діяльність МНК. Коротко

Харків

15.01.09

МНК, ВО «Свобода» та УНП пікетували консульство Російської Федерації у зв’язку із цілеспрямованими діями по дискредитації України як надійного економічного партнера в очах світового товариства.

З приводу цих подій ХОО МНК заявив: «Сьогоднішніми діями, спрямованими на розпалювання міждержавної ворожнечі, постійної брехні в своїх міждержавних відносинах, а також спроб брутального паплюження образу України в очах світової спільноти, Росія при-зводить до того, що молоде покоління україн-ців виростає з чітким усвідомленням: Росія - ворог. Такі відносини не можна назвати парт-нерськими чи добросусідськими, адже Росія використовує свої енергоресурси не для вирі-шення економічних проблем, а для політично-го шантажу».

29.01.09

Харківська організація МНК із представ-никами Молодшої Просвіти та Молодого Руху провела заходи по відзначенню Дня Героїв Крут.

Перед проведенням мітингу всі охочі могли роздивитись інформаційні стенди про події 1919 року під станцією Крути та фотогра-фіями того часу і минулорічної історичної реставрації. Сам мітинг був насичений вірша-ми, спогадами крутянців та виступами від представників організацій. Закінчилися свят-кування вечором патріотичної пісні.

«Ми спеціально обрали мистецький фор-мат заходів, вільний від політики, бо тема Крут стала новим приводом для спекуляції, а ми ж просто хочемо показати молоді приклад героїчного чину їхніх однолітків» - розповів заступник голови ХОО МНК Іван Кішка.

Передплатіть „Шлях Перемоги”!

Тижневик „Шлях Перемоги” – єдина всеукраїнська газета, що послідовно і незмінно вже понад 55 років видається, дотримуючись принципу „Здобудеш Українську Державу, або загинеш в боротьбі за неї!” „Шлях перемоги” – офіціоз ОУН з-під стягу Степана Бандери – є надійним дороговказом як в українському історично-му минулому, так і в сьогодинішньому сус-пільно-політичному житті.

Шеф-редактор газети – керівник ОУН Андрій Гайдамаха.

Передплатний індекс 30504 „Шлях Перемоги” – газета для всіх українців!

“Відвага-Конотоп-2009”: клич героїчного минулого

Хто з нас не чув про легендар-ний табір „Лисоня” імені Івана Гавдида? Гадаю, в середовищі пат-ріотичної молоді ці слова – не порожній звук: хоч раз, а доводи-лося комусь з молодого покоління побувати на цьому таборі або при-наймні послухати враження своїх товаришів чи просто прочитати у пресі чи побачити по ТБ.

Започатковано табір було в 1991 році. Батьком "Лисоні" по праву вважається Іван Михайлович Гавдида, проведення табору – його задум. І кожна наступна "Лисоня" була свого роду неповторною. Табір проводився щоліта в Бережанському районі Тернопільської області неподалік легендарної гори Лисоня, історія якої написана кров'ю Січових стрільців, що у 1915-1916 роках стояли тут на смерть проти імперських російських військ.

Але у серпні 2003 Іван Гавдида загинув за нез'ясованих обставин. Віддаючи шану засновнику найма-совішого українського табору пат-ріотичного спрямування, рішен-ням Центрального Проводу Молодіжного Націоналістичного Конгресу в 2004 табір "Лисоня" отримав ім'я Івана Гавдида.

В 2007 році Лисоня останній раз проводилася на Бережанщині – МНК прийняло рішення віддати її під опіку місцевій райдержадміні-страції, що організовувала альтер-нативний табір для дітей шкільно-го віку.

Того ж року Центральний Провід МНК прийняв рішення перенести вишкіл на Сумщину. Пам'ятаючи про риси, якими, за Дмитром Донцовим, має бути наділена українська еліта: мудрість, шляхетність, відвага, - табір було вирішено назвати «Відвага», зберігши при цьому ім'я засновника – Івана Гавдида.

Табір «Відвага» - це волонтери-стичний вишкіл для сміливих духом людей, націоналістичне та традиційне виховання і мораль, практичні навички з виживання в природі, мандрівництва, рукопа-шу, якісні теоретичні знання з істо-рії України, основ громадської діяльності.

Кожен українець повинен праг-нути досягати досконалості в усьому, постійно працювати над собою і бути попереду всіх. Націоналіст – це обличчя нації, еліта, яка повинна стояти на чолі усіх державних процесів. Саме вишкіл МНК «Відвага» ставить за мету виховання людей вчинку,

людей національної еліти, тих – хто прагне фізичного вдосконален-ня і морального піднесення.

“Відвага” - це кращі традиції патріотичних таборів, це море вра-жень і нових друзів на все життя. Це - спосіб змінити себе і перемог-ти свої слабкості, виховати свою волю та навчитись перемагати. “Відвага” збирає старих і нових друзів, учасників “Лисоні”, “Гурбів” та “Повстанської Ватри”.

Перший досвід проведення табору в Сумській області видався успішним. Програма видалася ще насиченішою – до традиційних вимаршів, марш-кидків, теоретич-них занять, туристичних та спор-тивних змагань додався сплав на байдарках.

"Відвага", як і її попередниця “Лисоня”, відрізняється і жорст-кою дисципліною. За грубі дис-циплінарні порушення учасника одразу відправляють додому. Тут також існує своєрідний "штрафбат".

2009-й рік обіцяє бути особли-вим в історії “Відваги”. Адже час проведення табору збігається зі знаменною датою в нашій історії – 350-ю річницею Конотопської битви, яка відбулася 27 червня - 29 червня / 7 липня - 9 липня 1659 року на Сумщині. Тоді українське військо під проводом гетьмана Івана Виговського, завдало нищів-ної поразки армії московського царя. Це була одна з найвизначні-ших військових перемог в історії нашого народу...

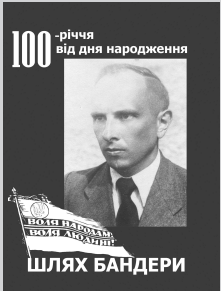
Вшановуючи славні традиції перемог наших предків-козаків, МНК вирішив не тільки приурочи-ти свій табір до ювілею Конотопської битви, але й надати йому назву “Відвага-Конотоп-2009”. Ми віримо, що з тої нової генерації молоді, яка відвідає табір влітку цього року, буде багато людей, гідних пам'яті своїх героїч-них нащадків.

Зголошення на табір роз-починається з 20 травня 2009 року. Кількість учасників обмежена. Умови участі та детальна інформація на:

www.UkrNationalism.org.ua

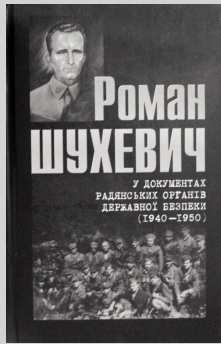
Свій до свого по своє!

Збірка статей “Шлях Бандери”

Впродовж багатьох років ім'я Степана Бандери найчастіше зга-дується в історичних суперечках. Проте, незважаючи на 100-літній ювілей з дня народження, Бандера й далі в уяві багатьох залишається більшою мірою міс-тичним прапором національно-визвольного руху, аніж реальною людиною. Зруйнувати комуніс-тичні стереотипи і представити постать лідера ОУН в правдивому насвітленні поклика-не це видання. Пропонована збірка містить біографічні дані Провідника ОУН і огляд його теоретичної спадщи-ни. Також поміщено статтю Степана Бандери “З неви-черпного джерела” і список рекомендованої по темі літератури.

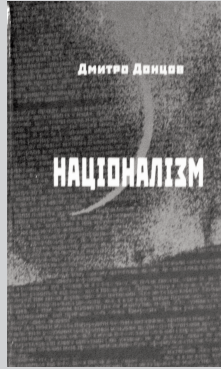
Роман Шухевич у документах радянських орга-нів державної безпеки (1940-1950) у 2-х томах

У пропонованій збірці доку-ментів з колишніх таємних архі-вів розповідається про життя і діяльність Головного командира Української Повстанської Армії Романа Шухевича.

Видання розраховане на всіх, хто цікавиться історією Романа Шухевича та історією україн-ського національно-визвольного руху в ХХ столітті.

Дмитро Донцов "Націоналізм"

Головний твір видатного українського мислителя, ідеоло-га українського націоналізму Дмитра Донцова. В творі автор визначає причини занепаду української державницької думки та окреслює шляхи досяг-нення національного ідеалу.

Книга розрахована на всіх, хто цікавиться історією філософ-ської думки, переймається долею України

Дмитро Донцов "Росія чи Європа"

Впевнені, що сьогодні твори Донцова особливо потрібні українському читаче-ві. У висліді “Помаранчевої революції” (не шляхом декла-рацій, актів, референдумів, банального голосування), укра-їнці нарешті отримали шанс стати на шлях самостійного розвитку, на шлях становлення великої й могутньої держави. Проте “слизькі мацаки москов-ського спрута” далі намагають-ся в “братських обіймах” заду-шити Україну. І надто небез-печним є “усміх диявола” з Кремля, який завдяки доміну-ванню в нашому інформаційному просторі, диктату в енергетичній галузі, експансіоністській “п’ятій колоні”, (котра вже підкралася до самого серця України), мріє про подальше поневолення України.

Книга-поштою: для замовлення книг поштою необ-хідно звернутися за вказаною нижче адресою МНК, скринькою book_mnk@ua.fm або телефонічно та вказа-ти назви та кількість книг, ПІБ, повну поштову адресу з індексом

Ти можеш знайти нас:

Волинь - 8-050-43-811-43 (Олександр), 8-093-677-47-08 (Bita), mnk_volyn@ua.fm
Дніпропетровськ- 8-096-235-68-54 (Роман), mnk_dp@ua.fm
Донецька обл. - 8-095-182-94-17 (Василь)
Закарпаття - 8-067-729-13-75 (Bitaliй), foodfactory@tyachiv.uz.ua
Запоріжжя - 8-066-952-92-81 (Михайло), 8-050-148-80-34 (Юрій) sirko_mnk@ukr.net
Івано-Франківська обл. - 8-098-635-05-77 (Володимир)
Крим - 8-067-653-71-94 (Володимир), volodymyr_selivanov@meta.ua
Львівська обл. - 8-063-263-88-28 (Андрій), golnach@gmail.com
Полтавська обл. - 8-050-172-73-03 (Андрій)
Рівенська обл. - 8-097-798-95-81 (Тарас), davtar@ukr.net
Сумська обл. - 8-054-221-03-29, 8-095-731-29-88, 8-096-181-43-19 (Наталія), mnk_sumy@ua.fm
Тернопіль - 8-097-979-19-45 (Богдан), mnk.ternopil@gmail.com
Харків - 8-097-675-22-35 (Сергій), mnk_kharkiv@ua.fm

Київ - 8-097-659-35-02 (Максим), mnk_kyiv@ua.fm
Ти можеш завітати до нас на збори щоп'ятниці о 19-00 за адресою вул.Ярославів Вал, 9, прим. 4

“ТЕРЕН УКРАЇНА”

заснований Олександром Богатирчуком у 2002 році

Головний редактор: Ярослав Іляш
Редакція: Катерина Аврамчук, Діана Сергієнко, Олексій Довбиш, Віктор Рог, Іван Кішка, Сергій Пархоменко, Андрій Левус

Редакція зберігає за собою право редагувати та скорочувати текст.
Редакція не несе відповідальності за думку, висловлені авторами.
При передруці посилання на “ТЕРЕН УКРАЇНА” обов'язкове

Друк: ТОВ, “Ціцєро”, вул. Дегтярівська, 21.
Замовлення 26/03-09
Загальний наклад - 10000

**Адреса редакції: 01034, м. Київ
вул. Ярославів Вал, 9, оф. 4,
тел. (044)234-70-20**

**www.UkrNationalism.org.ua
e-mail: mnk@ua.fm, info_mnk@ua.fm**

Засновник: ВМГО “Молодіжний Націоналістичний Конгрес”

Свідоцтво серія: КВ, № 13248-2132р
від 08 жовтня 2007 року

Наклад 10000

Розповсюджується безкоштовно